

VÝZVA K PODPOŘE NOVÝCH MOŽNOSTÍ STUDIA

PODPORA VZNIKU NOVÝCH DÍLČÍCH KVALIFIKACÍ „KOPYTÁŘ“ a „CHOVATEL KONÍ CELOSTNÍ METODOU“ A JEJICH ZAŘAZENÍ DO NÁRODNÍ SOUSTAVY KVALIFIKACÍ.

Stejně jako po celém světě, tak i v naší společnosti stále přibývá lidí, kteří se snaží pozitivně změnit svůj postoj ke koním, jejich chovu, využívání, léčení a v neposlední řadě i k péči o jejich kopyta. Leží jim na srdci hlavně zdraví a dlouhověkost jejich koní.

Nejsou to jen majitelé tzv. „hobby koní“, ale roste i zájem ze strany těch, kteří s koňmi sportují. Lidem už nestačí zažitá konvenční přístupy, ale hledají i jiné možnosti kvalitního vzdělání v této oblasti a v tomto směru kvalifikované odborníky.

Proto zaznamenáváme stále větší zájem i o tzv. přirozené jezdectví (Natural Horsemanship) a nedivíme se, že tato filosofie se úspěšně integrovala do tréninkových programů různých jezdeckých disciplín.

Horší je situace v oblasti chovu koní, který většinou vůbec neodpovídá jejich fyziologickým, druhovým i mentálním potřebám a anatomické stavbě jejich těla. Tyto potřeby se velmi liší od zažitého způsobu jejich držení. To ve většině případů naprosto nerespektuje jednu z nejzákladnějších potřeb koní, a tou je možnost neustálého pohybu a sociálního kontaktu se svými druhy během celého čtyřiašestihodinového denního cyklu. Přitom řešení nemusí být moc prostorově ani finančně náročné, pouze správně technicky a logisticky provedené (aktivní ustájení).

Stejně je to i s péčí o kopyta. Problémy s pohybovým ústrojím představují nejčastější důvod k vyřazení koně z provozu, ale sehnat dobrého odborníka, který jen nezakryje tento problém na krátký čas podkovou, je velmi obtížné. Přitom je vědecky prokázáno, že mnoho onemocnění kopyt, jako podotrochlóza, laminitida, či kontrakce různých jeho částí, jsou přímo spojené právě s podkováním nebo nedostatečnou či chybnou úpravou kopyt. Chybí tu kvalifikovaní odborníci, kteří by především pomáhali těmto obvyklým problémům v chovu koní předcházet využitím všech, i alternativních možností, stejně jak to vidíme i v humánní medicíně. Již vzniklé problémy, hlavně jejich příčiny by řešili celostním přístupem, včetně vhodného bosého trimu. Nikoliv podkovami, dopingem či tisíci prostředky.

Je na každém majiteli, jaký druh péče chce koni poskytnout. Je to jeho volba a proto je nutné, aby mu byly dostupné všechny podstatné informace a měl možnost výběru metod i kvalitních a kvalifikovaných odborníků. Ve státě, kde je více než dvacet let demokracie, má být podporována volná konkurence na trhu, a to i na trhu vzdělávání a rovného přístupu k informacím.

V současné době jsou v oboru chovu koní schváleny tyto dílčí kvalifikace: Chovatel koní, Chovatel a jezdec sportovních koní, Chovatel a jezdec dostihových koní, Jezdec, Jezdec pro přípravu a testaci mladých koní, Kočí, Kočí v lesní těžbě, Ošetřovatel, Pomocník podkováře, Podkovář a Podkovář specialista.

Cílem naší snahy je prosadit do Národní soustavy kvalifikací nové dílčí kvalifikace „Kopytář“ a „Ošetřovatel koní celostním způsobem“, protože klasická podkovářská škola, ani kvalifikace chovatel koní neobsahují ve svých osnovách dostatečnou výuku v žádné z výše zmiňovaných oblastí.

Obě kvalifikace v obsahu studia kladou velký důraz na anatomii, fyziologii a welfare koní. Vztahovou stránku ke koním dokonce nadřazují nad stránku ekonomickou.

Přesto celostní chov koní není nákladnější než konvenční, je tomu spíše naopak.

Souhlasem s obsahem naší výzvy vyjádříte společenskou potřebu vzniku nových profesí, zájem o vzdělání v odbornostech „Kopytář“ a „Chovatel koní celostní metodou“ a zájem toto vzdělání v praxi uplatňovat.

Za projevenou podporu Vám děkujeme jménem lidí i koní.

V Praze, 10. února 2011

Za Institut celostní péče o koně:

MVDr. Pavel Mádr, CSc., MBA.

Václav Vydra

Bc. Barbora Jakšíková

Akad. sochař Stanislav Blecha

Jana Boušková

Martina Lehoučková

MVDr. Ľubica Mádrová